

Modernere
gedichten

*Modernere
gedichten*

© Bart J.G. Bruijnen
Vormgeving: Het Verdronken Kalf
ISBN 9789464357226 / NUR 306

Bart J.G. Bruijnen

Modernere
gedichten

To all my friends

I

Scholing luidt het eindeloze verloop
van al die dagelijkse zegeningen
die komen gaan in
uit een beperkt aanbod moet
de juiste manier van voelen
en verwachten uitharden
of je nu hout stapelt
of onderschriften verspreidt
het is belangrijk dat je net kunt doen
alsof
alsof het allemaal heel wat voorstelt
je moet leren de betekenis
dichtbij te houden en niet te leunen
op wat is losgeslagen
je moet leren in vrijheid
de rangen te zien
zoals iedereen
zoals het populaire beeld
ons doet samengaan
in voortdurend nieuwe nostalgie
drijf niet van elkaar af
zeggen ze
de rotsen waartegen je te pletter
zult slaan zijn niet altijd warm
en wat nog rest, na de scholing
is een wankelend aanbod
met taxateurs aan de ene kant

en totems aan de andere
daartussen kan men gecementeerd
hooguit nog wat sudderen
want alleen in de modus
van ingewijde is men geaccepteerd
en er is uiteindelijk
niets uit het zicht te vegen
en niets direct van bovenaf opgelegd
scholing geeft al al het gereedschap
om een orde tot stand te laten komen
via ontmoetingen en botsingen
van ons met elkaar dag in dag uit

II

Ervaring, dat is bekend, zet geen lagen op de mens in essentie af, geen schillen van bescherming, zo weten we dat pijnen over het hele lijf elkaar niet opheffen en als je jezelf dan in de bijna-ochtend laf op het matras voelt drukken, niet in staat om te slapen, vervloek je de tijd die je om had kunnen zetten in ervaring het plafond snijdt jaar na jaar dieper en voert je gedachten mee, helemaal naar het begin van elke zin, maar niet op het ritme van die secondewijzer, niet met de precisie van je vingerafdrukken in je dekbed - en ondertussen beloof je jezelf nieuwe gordijnen, om al dat licht al dat geluid, alle afleiding grondiger buiten te houden, zodat je je volledig kunt concentreren op al je goedbedoelde leugens en op dat geknars ergens in je lichaam, want ergens in je lichaam is er een knarsen aan de gang, knarsen dat je oogleden overspoelt met vernedering dat je als een mantra pest met het beeld van een leven van altijd kunnen slapen

III

Ik had daar een elpee van, maar die werd ergens op het drijvende einde van een middag opgeslokt door die of die verkeerde hoes nog geen eclips later kreeg ik er een cd van (hoewel dit niet in geschiedkundige teksten staat) het hoesje daarvan gooide ik weg ik had immers een systeem toen om aan het systeem te ontsnappen een map, waarin ik mijn cd's bewaarde

En van die daar had ik een cd, wel drie keer had ik daar een cd van (inmiddels was mijn map bezweken onder de opbergfouten en apocalyps) ik droeg die overal met me mee die dagen maar niet als een slang zijn staart want ik raakte die ook weleens kwijt twee keer lukte me het verliezen ervan en twee keer kocht ik het cd'tje opnieuw

Die elpee en die cd zeiden me allebei dat er iets anders bestond, voorbij wat in het onmiddellijke zicht lag met die twee en de zon ging ik vaak onder, armen in de lucht, in dans

als na een catastrofe, terwijl mijn
lichaam op twee punten werd vastgehouden

IV

Mezelf nodig ik continu uit
voor alle voorbereidingen althans
waarbij het voor mij steeds
weer een lastige taak is
om die experimentele stroom
van mijn repetitieve, alledaagse
bestaan helemaal uit te zitten
ondertussen maak ik zelfs muziek
met mijn voetstappen op de houten
vloer, op de stenen vloer
met mijn opendoen en sluiten
van de deur, met mijn klikken
aan en uit van de lichtknoppen
constant in de weer, voor nacht
niet voor dag niet te stoppen
slapen, baden, winkelen, koken
schoonmaken, wikken, wegen, slapen
van tijd tot tijd het cassettebandje
terugspoelend met alle liefde
en ooit was ik wellicht te jong
om yup te zijn, te bescheten om
een filofax op sleeptouw te nemen
te onhandig om allerlei telefoontjes
in het openbaar even af te handelen
te bewust van mezelf daar
allemaal voor en ik hou nog
steeds niet van die rituelen

die me zonder een schijnbaar
uitdagende gedachte doen stralen

V

Met de meeste van mijn samenwerkende
gedachten van morgen
van vandaag, van gisteren
en de dagen daarvoor
scheid ik de rand van de maand
van de schemer, met een half woord
van een kwestie
van groot esthetisch
en maatschappelijk belang
verblijd ik me wel een ziel lang
met de gave van de droom

Terug hier, waar relativeren haast
noodzakelijk is
kan ik me niet voorstellen
dat dat meisje van dat boek
zelf niet beseft dat van haar
een stuk marketing is gemaakt
dat ze beter stil haar
tot noodkreet geworden wens
had kunnen vervullen, dat ze vanuit
de plek waarvan ze zelf meent
dat die voor haar niet is weggelegd
met een niet-laffe daad mee gaat
doen in een laffe samenleving
daar zit ze dan, in talkshows
terwijl iedereen zijn neus kietelt